

Liturgie voor zondag 3 september om 16.30 uur.

Ds. Johan Plug

Welkom en afkondigingen

Votum en groet

Lied: Ps. 138: 1, 4 a capella

1
Ik zal met heel mijn hart uw eer
bezingen, HEER, / U dank bewijzen.
Al staan de goden om mij heen,
HEER, U alleen, / U blijf ik prijzen.
Ik buig mij naar uw tempel neer,
uw naam en eer / zal ik verhogen.
Uw trouw en goedertierenheid
zal ik verblijd / met psalmen loven.

4
Als ik, omringd door tegenspoed,
bezwijken moet, / schenkt U mij leven.
Hoe ook de toorn mijns vijands brandt,
uw rechterhand / zal redding geven.
De HERE is getrouw en sterk,
Hij zal zijn werk / voor mij voleinden.
Verlaat niet wat uw hand begon,
o levensbron, / wil bijstand zenden.

Gebed

Lezen: Genesis 27

¹ Toen Isaak oud geworden was en zijn ogen zo zwak waren geworden dat hij niet meer kon zien, riep hij Esau bij zich, zijn oudste zoon. 'Mijn zoon,' zei hij. 'Ja, ik luister,' antwoordde Esau. ² Toen zei Isaak: 'Ik ben oud en ik weet niet hoe lang ik nog te leven heb. ³ Neem daarom je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, ga het veld in en schiet een stuk wild voor me. ⁴ Maak dan een smakelijk gerecht klaar zoals ik dat het liefst heb en breng me dat te eten. Dan zal ik je mijn zegen geven voordat ik sterf.' ⁵ Rebekka had gehoord wat Isaak tegen zijn zoon Esau zei, en nadat Esau eropuit was getrokken om een stuk wild voor zijn vader te schieten, ⁶ zei ze tegen haar zoon Jakob: 'Luister, ik hoorde je vader tegen je broer zeggen: ⁷ "Breng een stuk wild mee en maak een smakelijk gerecht voor me klaar, zodat ik ervan kan eten. Want ik wil je voor mijn dood zegenen met de HEER als getuige." ⁸ Doe jij nu precies wat ik je zeg, mijn zoon. ⁹ Ga naar de kudde en zoek twee mooie bokjes voor me uit. Dan bereid ik een gerecht zoals je vader dat het liefst heeft. ¹⁰ Daarna breng jij ze je vader te eten, en dan zal hij jou voor zijn dood zegenen.' ¹¹ Jakob zei tegen zijn moeder Rebekka: 'Maar mijn broer Esau is helemaal behaard, terwijl ik juist een gladde huid heb! ¹² Misschien wil vader me aanraken. Dan zal hij me een bedrieger vinden en breng ik een vloek over me in plaats van zegen.' ¹³ Maar zijn moeder zei: 'Die vloek moet mij dan maar treffen, mijn zoon. Doe nu wat ik zeg en ga die bokjes voor me halen.' ¹⁴ Dus ging hij ze halen en bracht ze naar zijn moeder,

en zij maakte een smakelijk gerecht klaar zoals zijn vader dat het liefst had.¹⁵ Toen pakte Rebekka kleren van haar oudste zoon Esau, de kostbaarste die ze kon vinden, en die liet ze haar jongste zoon Jakob aantrekken.¹⁶ En over zijn handen en over zijn gladde hals trok ze het vel van de bokjes.¹⁷ Hierna overhandigde ze haar zoon Jakob het gerecht dat ze had klaargemaakt, met brood erbij.¹⁸ Zo ging hij naar zijn vader. ‘Vader,’ zei hij. ‘Ja, mijn zoon,’ zei Isaak, ‘wie ben je?’¹⁹ Jakob antwoordde zijn vader: ‘Ik ben Esau, uw eerstgeboren zoon. Ik heb gedaan wat u me hebt gevraagd. Kom, ga overeind zitten, eet van mijn wildbraad, en geef me dan uw zegen.’²⁰ ‘Hoe heb je zo snel iets kunnen vinden, mijn zoon?’ zei Isaak. En hij antwoordde: ‘Doordat de HEER, uw God, alles zo gunstig voor me liet verlopen.’²¹ Toen zei Isaak tegen Jakob: ‘Kom eens wat dichterbij, mijn zoon, zodat ik kan voelen of je inderdaad mijn zoon Esau bent of niet.’²² Jakob kwam dichterbij zijn vader staan en deze betastte hem. Het is Jakobs stem, dacht hij, maar het zijn Esaus handen.²³ Doordat Jakobs handen even behaard waren als die van zijn broer Esau, herkende Isaak hem niet en dus zegende hij hem.²⁴ ‘Ben je echt mijn zoon Esau?’ vroeg hij nog. ‘Ja,’ antwoordde Jakob.²⁵ Toen zei Isaak: ‘Zet het wildbraad dan dichterbij me, mijn zoon, zodat ik ervan kan eten. Dan zal ik je mijn zegen geven.’ Jakob zette het dichterbij hem en Isaak at ervan. Ook bracht hij hem wijn, en hij dronk ervan.²⁶ Toen zei Isaak tegen Jakob: ‘Kom dichterbij, mijn zoon, en kus me.’²⁷ Hij kwam dicht bij hem staan en kuste hem. Toen Isaak zijn kleren rook, sprak hij deze zegen over hem uit:

‘De geur van mijn zoon is de geur van het veld,
het veld dat de HEER heeft gezegend.

²⁸ God geve je dauw uit de hemel
en vette, vruchtbare aarde,
een overvloed van graan en wijn.

²⁹ Volken zullen je dienen,
naties zich voor je buigen.
Je zult heer zijn over je broers,
je moeders zonen buigen zich voor jou.
Vervloekt wie jou vervloekt,
gezegend wie jou zegent.’

³⁰ Toen Isaak Jakob gezegend had en Jakob nog maar net bij zijn vader was weggegaan, kwam zijn broer Esau thuis van de jacht.³¹ Ook hij maakte een smakelijk gerecht klaar, bracht het zijn vader en zei tegen hem: ‘Kom vader, ga overeind zitten, eet van het wildbraad van uw zoon, en geef me dan uw zegen.’³² ‘Wie ben jij?’ vroeg zijn vader Isaak hem. ‘Ik ben het, Esau, uw zoon, uw eerstgeborene.’³³ Toen schrok Isaak hevig en zei: ‘Maar wie was het dan die mij net een stuk wild heeft gebracht dat hij geschoten had? Ik heb ervan gegeten voordat jij kwam en ik heb hem gezegend. En die zegen zal op hem blijven rusten!’³⁴ Toen Esau dat van zijn vader hoorde, slaakte hij een wilde, wanhopige kreet en hij smeekte zijn vader: ‘Zegen mij, zegen ook mij, vader!’³⁵ Maar Isaak antwoordde: ‘Je broer is me komen bedriegen en heeft jou je zegen ontnomen.’³⁶ Toen zei Esau: ‘Niet voor niets heet hij Jakob:

hij heeft me nu al twee keer beetgenomen. Eerst heeft hij me mijn eerstgeboorterecht afgenomen en nu ook nog mijn zegen!’ Daarna vroeg hij: ‘Hebt u dan geen zegen meer over voor mij?’³⁷ Isaak antwoordde hem: ‘Ik heb hem heer en meester over je gemaakt, hem al zijn broers als dienaar gegeven, en hem voorzien van graan en wijn. Wat zou ik dan nog voor jou kunnen doen, mijn zoon?’³⁸ ‘Hebt u dan maar één zegen, vader?’ vroeg Esau hem. ‘Zegen mij, zegen ook mij, vader!’ En hij barstte in tranen uit.³⁹ Zijn vader Isaak antwoordde hierop:

‘Ver van de vette grond zul je wonen,
ver van de hemelse dauw.

⁴⁰ Je zult leven van je zwaard
en dienstbaar zijn aan je broer.
Maar heb je je eenmaal losgerukt,
dan werp je zijn juk van je nek.’

⁴¹ Van toen af haatte Esau zijn broer omdat zijn vader hem had gezegend, en hij zei bij zichzelf: Het duurt niet lang meer of de dagen van rouw om mijn vader breken aan, en dan vermoord ik Jakob. ⁴² Toen Rebekka vernam wat haar oudste zoon Esau van plan was, liet ze haar jongste zoon Jakob bij zich komen. ‘Luister,’ zei ze, ‘je broer Esau zint op wraak, hij wil je vermoorden. ⁴³ Doe daarom wat ik zeg, mijn zoon: vlucht onmiddellijk naar mijn broer Laban in Charan. ⁴⁴ Blijf voorlopig bij hem, totdat de woede van je broer bedaard is. ⁴⁵ Ik zal je laten terughalen als zijn woede bekoeld is en hij vergeten is wat je hem hebt aangedaan. Waarom zou ik me op een en dezelfde dag van jullie beiden laten beroven?’ ⁴⁶ Daarna zei Rebekka tegen Isaak: ‘Ik kan die Hethitische vrouwen niet meer luchten of zien. Stel je voor dat Jakob ook trouwt met zo’n Hethitische, zo’n meisje van hier, wat heeft het leven mij dan nog te bieden?’

Lied: Opwekking 518 <https://www.youtube.com/watch?v=QtyvENyjImg>

Heer, U doorgrondt en kent mij;
mijn zitten en mijn staan
en U kent mijn gedachten,
mijn liggen en mijn gaan.
De woorden van mijn mond, o Heer,
die zijn voor U bekend
en waar ik ook naar toe zou gaan,
ik weet dat U daar bent.

Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen.

Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen,
elke dag.

Heer, U doorgrondt en kent mij,
want in de moederschoot
ben ik door U geweven;
U bent oneindig groot.
Ik dank U voor dit wonder, Heer,
dat U mijn leven kent
en wat er ook gebeuren zal,
dat U steeds bij mij bent.

3x
Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen.

Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen,
elke dag.

Tekst: Genesis 27: 18

¹⁸ Zo ging hij naar zijn vader. 'Vader,' zei hij. 'Ja, mijn zoon,' zei Isaak, 'wie ben je?'

Verkondiging: Wie ben je?

Lied na de preek: Opw 710 <https://www.youtube.com/watch?v=PKT1upgoINU>

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God, zegen mij alle dagen lang!

Vader, maak mij tot een zegen;
ga mij niet voorbij.
Regen op mij met uw Geest, Heer,
Jezus, kom tot mij
als de Bron van leven,
die ontspringt, diep in mij.
Breng een stroom van zegen,
waarin U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God, zegen ons tot in eeuwigheid!

Vader, maak ons tot een zegen;
hier in de woestijn.
Wachtend op Uw milde regen,
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van Uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

Vader, maak ons tot een zegen;
hier in de woestijn.
Wachtend op Uw milde regen,
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van Uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van Uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.

Dankzegging en voorbede

Collecte kerk en Theologische Universiteit

Geloofsbelijdenis

Lied: LB 416 a capalla

1

Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou nabij op al je wegen
met zijn raad en troost en zegen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

2

Ga met God en Hij zal met je zijn,
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

3

Ga met God en Hij zal met je zijn,
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

4

Ga met God en Hij zal met je zijn,
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Zegen